

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206316
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319206316.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci navrhovateľa: Q. P., K.. XX.XX.XXXX, O. Š. XXX/X, J. Y., zast.: JUDr. Darina Kučerová, Železničná 90/12, Považská Bystrica, proti odporkyni: H. P., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XXXX/XX, Z., zast. JUDr. Františkom Svatuškom, Námestie slobody 25, Humenné, za účasti maloletej: P., K.. XX.XX.XXXX, meno neurčené, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Z., v konaní o zapretie otcovstva, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5Pc/16/2019-77 zo dňa 17.12.2019 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku II.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zapretie otcovstva na návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že nie je otcom maloletej P., K.. XX.XX.XXXX. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) vo veci rozhodol cit.: „Súd určuje, že Q. P., Y. P., K.. XX.XX.XXXX nie je otcom maloletého dieťaťa „meno neurčené“, priezvisko P., K.. XX.XX.XXXX z matky H. P., Y. E.R., K.. XX.XX.XXXX.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 88 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), výrok o trovách konania odôvodnil právne ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Súd prvej inštancie mal zato, že maloleté dieťa ženského pohlavia P., K.. XX.XX.XXXX sa narodilo do 300-tého dňa po zániku manželstva, preto zákonná domnienka otcovstva svedčila navrhovateľovi, ktorý však v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa sa s matkou dieťaťa vôbec nestýkal, nestretával, ani intímne nežil. Táto okolnosť bola potvrdená, preto súd vo veci nenariaďoval v súlade s návrhom oboch strán ani vykonanie znaleckého dokazovania krvnou skúškou. Sám svedok pán F. prehlásil pred súdom, že je si istý svojim otcovstvom k tomuto dieťaťu a v prípade zapretia otcovstva chce uznať otcovstvo k tomuto dieťaťu. Okolnosť, že sa bývalí manželia vôbec v dobe rozhodnej pre splodenie dieťaťa nestretli a

nemali intímny pomer vylučuje, aby bol navrhovateľ otcom tohto dieťaťa, preto súd v súlade s vykonaným dokazovaním i citovanou právnou normou návrhu o zapretie otcovstva v celom rozsahu vyhovel.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tým, že nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie trov konania navrhovateľovi aj z dôvodu, že aj odporkyňa podala návrh o zapretie otcovstva k tomuto dieťaťu, avšak neskôr, preto konanie bolo zastavené pre litispendenciu. Matka dieťaťa preukazovala svoje sociálne a majetkové pomery v súčasnej dobe tým, že jej bola poskytnutá bezplatná právna pomoc cez Centrum právnej pomoci. Jediným príjmom matky je rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur mesačne. Spolu s manželom vlastní nehnuteľnosti, ktoré nie sú vyporiadané v rámci BSM a nie sú užívané matkou dieťaťa, len výlučne navrhovateľom. Matka dieťaťa v súčasnej dobe žije v Z. so svojim druhom W. F., ktorý má zdravotné problémy, za mesiac máj, jún, júl 2019 poberal iba nemocenské dávky vo výške 245,50 eur. Tieto okolnosti sú potvrdené a zrejme aj zo žiadosti matky o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, ktoré boli na Centre právnej pomoci aj overované. Matka predložila súdu potvrdenie o výške rodičovského príspevku, rodinných prídavkov vo výške 24,34 eur, ktoré na dieťa poberá, potvrdenie Sociálnej poisťovne o tom, že druh matky pán F. poberal len nemocenské dávky v mesiacoch máj, jún, júl 2019. Predložila aj potvrdenie o inkase za bývanie, ktoré sa platí zálohovo: elektrinu vo výške 16,90 eur, nájomné 100 eur. Takisto dôkaz faktúru č. XXXXXXXXXXXX ako náklady spojené s používaním internetu mesačne platia 14 eur a kópiu rozhodnutia rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 11P/14/2018-16 zo dňa 10.04.2018, ktorým bol zverený mal. Q. P., K.. XX.XX.XXXX pochádzajúci z manželstva do osobnej starostlivosti otca a matka bola zaviazaná platiť výživné vo výške 120 eur mesačne. Matka predložila aj rozhodnutie Mesta Z. o poplatku za komunálne odpady, ktorý sa vyrubuje v termíne do 31.05.2019, ide o sumu 13,50 eur jednorazovo a poukázala aj na vysoké výdavky spojené so zabezpečovaním potrieb dieťaťa či už bežných, ako sú plienky 80 eur, probiotiká 52 eur mesačne, drogeria na maloletú 20 eur mesačne, oblečenie 40 eur mesačne a potraviny pre domácnosť vo výške 200 eur mesačne. Súd prvej inštancie mal zato, že s prihliadnutím na tieto náklady, ale aj typ konania, nie je možné zaviazat matku dieťaťa k náhrade trov konania.

III. Obsah odvolania navrhovateľa a obsah vyjadrení k odvolaniu

6. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa navrhovateľa súd prvej inštancie mal postupovať podľa ust. § 53 CMP, resp. mal skúmať dôsledne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 55 CMP. Tvrdenie matky, že jej príjem je len 220,70 eur sa nezakladá vôbec na pravde. Matka poberala prvých 6 mesiacov materskú, ktorá sa vypočítava podľa odvodov do sociálnej poisťovne a v súčasnosti poberá rodičovský príspevok, ktorého minimálna výška je 270,- eur. Taktiež nie je pravda, že matka nehnuteľnosti v BSM žiadnym spôsobom neužíva. Nikto jej v užívaní nebráni a navyše jej navrhovateľ pravidelne mesačne posielal 1/2 nájomného z prenájmu bytov, ktoré sú v BSM vo výške najmenej 300,- eur mesačne. Je spoluvlastníčkou 6 bytov a rodinného domu, o nehnuteľnosti sa žiadnym spôsobom ako spoluvlastníčka nestará, na ich nákladoch sa žiadnym spôsobom nepodieľa a preto je zarážajúce, že Centrum právnej pomoci jej poskytlo bezplatnú právnu pomoc. Okresný súd v Považskej Bystrici v konaní vedenom pod sp.zn. 7Pc/14/2018 matku zaviazal k náhrade trov konania pre pinoletého syna. Matka neuviedla, že zo spoločnej domácnosti si odniesla finančnú hotovosť cca 11.000,- eur, vzala si osobné motorové vozidlo a množstvo huteľných vecí. Doposiaľ nepožiadala súd o vyporiadanie BSM. Tvrdenie, že jej druh je dlhodobo PN, vyvrátil jej druh na pojednávaní v trestnom konaní pred Okresným súdom Humenné, kde uviedol, že je síce PN, ale chodí na brigády a počas PN pracuje. Náklady spojené s bývaním, stravou, smetami, hygienou a ošatením má i jej bývalý manžel. Dôvody hodné osobitného zreteľa vidí navrhovateľ v tom, že jeho bývalá manželka porušila manželskú vernosť a odišla zo spoločnej domácnosti nechajúc navrhovateľovi maloletého syna. Bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keby súd priznal odporkyni "oslobodenie" od náhrady trov konania a právneho zastúpenia. Navrhovateľ sa doteraz stará výlučne sám o spoločné dieťa účastníkov konania. Mimo bežného výživného matka žiadnym spôsobom neprejavuje záujem o tohto syna. Práve toto sú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane navrhovateľa. Tým, že navrhovateľa súd nevypočul dožiadaným súdom, tak ako tento navrhoval, zabránil mu možnosť konať pred súdom a vyjadriť sa aj k tejto okolnosti vo vzťahu k trovám konania a právneho zastúpenia. Žiadal výrok o trovách konania napadnutého rozsudku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vo funkcii kolízneho opatrovníka zastupuje maloleté dieťa, rozhodovanie o priznaní, resp. nepriznaní trov konania ponecháva na rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že súd prvej inštancie správne zhodnotil, riadne odôvodnil a právne posúdil rozhodnutie o trovách konania. Zároveň súd dostatočným spôsobom skúmal osobné, zárobkové a majetkové pomery odporkyne. Pokiaľ ide o spoluvlastníctvo bytov, z ich nájmu profituje len navrhovateľ a zároveň užíva nehnuteľnosti, ktoré patria do BSM, a ktoré do dnešného dňa nebolo vysporiadané. Aj zo strany odporkyne bol podaný návrh na zapretie otcovstva, ktoré konanie bolo z dôvodu skoršieho podania návrhu navrhovateľom zastavené. Konanie navrhovateľa je účelové, v snahe finančne poškodiť odporkyňu. Vo všetkých súdnych konaniach poukazuje na majetok odporkyne, ktorý odporkyňa neužíva. Odporkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

9. Navrhovateľ v replike v prílohe predložil výpisy z účtu, z ktorých je zrejmé, že rovnaký podiel z prenájmu bytov ako navrhovateľ má aj odporkyňa. To, že nehnuteľnosti neužíva, je zrejme spôsobené tým, že spoločnú domácnosť s navrhovateľom opustila po 3-dňovej známosti s biologickým otcom maloletej, presťahovala sa do Z. a navrhovateľovi nechala v opatere nepľnoletého syna. Odporkyňa zobrala spoločne našetrované finančné prostriedky, v rámci vyporiadania dedičstva po jej staršom synovi poberá 200,- eur mesačne a zároveň poberá dávky v materstve 270,- až 370,- eur, teda príjem matky mesačne, bez sumy, ktorú si zobrala ako našetrovanú je cca 800,-eur, a preto z tejto čiastky má prostriedky na úhradu trov.

10. Odporkyňa v duplike uviedla, že bola nútená opustiť spoločnú domácnosť dňa 05.01.2018 z dôvodu správania sa navrhovateľa. Na navrhovateľa podala aj viaceré trestné oznámenia. Napriek tomu, že navrhovateľ a odporkyňa boli bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností, po dlhú dobu nebolo možné dospieť k dohode o jeho vyporiadaní. Až 28.05.2020 došlo k uzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM, na základe ktorej však zatiaľ nebol povolený vklad do katastra nehnuteľností a odporkyni zatiaľ nebol vyplatený vyrovnací podiel. Navrhovateľ jej nevyplácal podiel z nájomného z týchto nehnuteľností, a z tohto dôvodu sa medzi nimi viedlo aj súdne konanie na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 7C/26/2019 o zaplatenie 5.787,12 eur s prísl. Pri rokovaní o uzavretí dohody o vyporiadaní BSM strany uzavreli aj bod dohody v tom znení, že vyporiadaním BSM sa strany dohody zaväzujú neuplatniť si nárok na náhradu trov v žiadnom konaní, ktoré medzi nimi prebieha. V priebehu rokovania sa však text dohody niekoľkokrát menil a vo finálnom znení už existuje iba ustanovenie o tom, že k uplatneniu nárok na náhradu trov konania nedôjde v konaniach vedených na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 7C/26/2019 a na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 4CoP/9/2019. Odporkyňa žiadala rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 2 ods. 1 CMP a § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal uznesenie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

12. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal určenia, že nie je otcom maloletej P., meno neurčené, nar. XX.XX.XXXX a zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom, a vzhľadom na okolnosti prípadu považoval za spravodlivé priznať mu náhradu trov konania podľa § 55 CMP.

13. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa ust. § 52 ods. 1 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa ust. § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

16. V mimosporových konaniach upravených v CMP platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil. Každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. Predmetný zákon však pripúšťa výnimky, pričom jednou z výnimiek je aj ustanovenie § 55 CMP, ktorý oprávňuje súd priznať náhradu trov konania aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať, preto materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Treba zároveň zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

17. Ustanovenie § 55 CMP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú také výnimočné okolnosti, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o trovách výnimočne prihliadnúť. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní týchto okolností treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Priznanie náhrady trov konania v konaniach vedených podľa CMP musí teda zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk bude aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza teda do úvahy v prípadoch, keď súd po preskúmaní okolností konkrétnej veci dôjde k záveru, že ide o výnimočný prípad, a tento musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

18. Podľa názoru odvolacieho súdu sa výnimočné okolnosti § 55 CMP môžu týkať sociálnych aspektov. Súd pri rozhodovaní v zmysle § 55 CMP je síce viazaný iba princípom spravodlivosti, v kontexte ktorého samozrejme súd môže prípadne vo výnimočných situáciách zohľadniť aj stav majetku dotknutého účastníka.

19. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené sa stotožňuje so záverom prijatým súdom prvej inštancie, ktorý aplikoval v prejednanom prípade ustanovenie § 52 CMP.

20. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odporkyňa je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 220,70 eur a prídavkov na dieťa vo výške 24,34 eur mesačne. Jej druh W. F. mal príjem len z nemocenských dávok v mesiacoch máj, jún, júl 2019 vo výške 245,50 eur. Odporkyni bola poskytnutá bezplatná právna pomoc Centrom právnej pomoci, ktoré zároveň overovalo sociálny status odporkyne. Výdavky matky boli v konaní pred súdom prvej inštancie prezentované nákladmi za bývanie, elektrina vo výške 16,90 eur, nájomné 100 eur, internet 14,- eur, výživné na syna Q. 120 eur, poplatok za komunálne odpady 13,50 eur, výdavky na maloleté dieťa plienky 80 eur mesačne, probiotiká 52 eur mesačne, drogeria na maloletú 20 eur mesačne, oblečenie 40 eur mesačne a potraviny pre domácnosť vo výške 200 eur mesačne.

21. Aj keď sa odporkyňa na vyššie uvedených výdavkoch podieľa so svojim druhom, nemôže byť pochybným, že ide o také vysoké výdavky, ktoré neumožňujú, aby bola odporkyňa zaviazaná k náhrade trov konania navrhovateľovi.

22. Vo vzťahu k odvolacej námietke navrhovateľa, že nebol dôvod na to, aby odporkyni bola poskytnutá bezplatná právna pomoc, keďže jej finančná situácia je iná, než to prezentovala, odvolací súd konštatuje, že navrhovateľovi nepripadá hodnotiť záver Centra a nepatrí to ani do kompetencie odvolacieho súdu. Pokiaľ Centrum rozhodlo, že odporkyni poskytne bezplatnú právnu pomoc, patrí takéto rozhodnutie výlučne do jeho právomoci.

23. K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd konštatuje, že pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré odporkyňa opustila spoločnú domácnosť, tieto okolnosti sú pre toto konanie irelevantné.

24. Z potvrdení banky o úhradách za nájomné, ktoré poukázal navrhovateľ odporkyni, vyplýva, že jednu úhradu za mesiace október, november a december 2019 poukázal navrhovateľ odporkyni dňa

20.12.2019, teda až potom, čo bolo v tejto veci rozhodnuté a pri úhrade nájomného v sume 1.284,76 eur ide o platby za žalované obdobie júl, august. Navrhovateľ preto nemôže úspešne namietat', že do príjmu odporkyne je potrebné zarátat' aj tieto položky, keďže jedna platba bola realizovaná po vydaní napadnutého rozsudku a ďalšia platba sa zjavne plnila z dôvodu, že došlo zo strany odporkyne k žalovaniu navrhovateľa, čo sama odporkyňa aj uviedla vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa.

25. Pokiaľ navrhovateľ poukazoval na to, že odporkyňa zobrala zo spoločného účtu finančné prostriedky a má aj príjem z vyporiadania dedičstva po jej staršom synovi 200,- eur a tiež vzala motorové vozidlo, odvolací súd konštatuje, že tvrdenia otca ohľadom majetkového sporu s odporkyňou s okolnosťami určenia jeho otcovstva k maloletému dieťaťu nesúvisia a nemožno na ne prihliadať v rámci rozhodovania o trovách konania v tomto konaní.

26. Ak otec poukazoval na to, že odporkyňa Okresný súd v Považskej Bystrici v konaní pod sp.zn. 7Pc/14/2018 zaviazal k náhrade trov konania pre plnoletého syna, odvolací súd konštatuje, že súd v každej jednej prejednávanej rozhoduje o trovách konania v súvislosti s konkrétnou prejednanou vecou. Ak uvedený okresný súd vzhľadom na priznanie trov konania synovi odporkyne, tieto mu mohol priznať, avšak to neznamená, že automaticky aj v tejto prejednávanej veci sú okolnosti rovnaké a že ich možno automaticky posudzovať s inou vecou.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že nevzhliadol dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo potrebné priznať navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania. Zároveň odvolací súd nepovažoval ani za spravodlivé vzhľadom na všetky okolnosti veci priznať navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania, a to predovšetkým z dôvodu, že aj matka podala návrh na určenie otcovstva, ktoré však bolo pre prekážku litispencie v dôsledku skôr podaného návrhu navrhovateľom zastavené .

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje uznesenie vo výroku o trovách konania za správne, preto ho postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhliadol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).